

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 108. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm1338/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ere af at halbes hans Venner, Discipler og troe Guds lignere! *Men om gudet vil medgå i sin verden, derved*
go Naar man imidlertid hører, hvad det er for Ord, hvormed Jesus skal have modtagt sig selv, da seer man strax, det er de slegte Herrers behagelige Slægt; thi hvem kan for Alvor troe, at naar Jesus siger til den Kristusloge, der frister ham om det store Bud i Loven: giv det! ikke Gud, af dit hele Væsen, og Nesten som dig selv, saa skal du leve, else naar han fortæller, at ikke enhver der siger til ham: Herre! Herre! men kun hvem der giv hans Haders Willie, skal indgaar i Himmeriges Rige, at han dermed paa mindste Maade sovler sin Tale om Menneskelets naturlige Åmagt og Troens Robovindighed! Den hører i det Mindste en god Deel Blindhed til ikke at see, man, for heri at finde nogen Modsigelse, maaatte først bevise, at Jesus havde sagt, man, uden at troe paa ham, enden at være Et med ham, kunde gøre hans Haders Willie, funde ikke Gud og Nesten som det sig burde, eller at han havde sagt, man ikke ved troende, kærligt Samfund med ham kom til at elste Gud og Nesten og gøre Haderens Willie. Intet af dette har man engang, saavidt jeg ved, prøvet paa at bevise, og hvor er da Modsigelsen! Et det ikke aldeles i sin Orden, at ligesom Kætherdige et trænge til Omvendelse, saa trænge de, der tilkælig ikke Gud og Nesten, ei heller til nogen Frejser, saa der er kun Spørgsmålet, om der findes saadanne Holz i Verden, hvad Jesus imidlertid betegner! Et det ikke ligesledes i sin Orden, at naar fun de, som troe paa Jesum, blive salige, de Vandtroe da ikke blive det, hvormed det saa end raabe: Herre, Herre! Nejker! Dydens Monkel! else kunde det vistelig være formusigt slutter, at fordi Jesus siger, det ikke er Det til Salighed at give ham HerreRaun, deraf kan man, efter Jesu egen Ord, ogsaa blive salig, uden

at erklaende ham for Herre, og det vogtet han siger: I kalde mig Herre, og I tale vel, thi det er jeg! Et det endelig ei ganske i sin Orden, at de som ved Troen blive Et med Sonnen, nødvendig maae gjøre Haderens Willie, naar Hader og Sonnen ere Et, og siger ikke Jesus, det er Guds Sierning, at man troer paa ham, og Haderens Willie, at hvor den som ser Sonnen og troer paa ham, skal have det evige liv! (Joh. 6. 48).

good Men siger ikke dog Jesus udtynkels, at han, som Menneskeuds Son, der høver til Dem, vil paa den vordende Dag kalde dem til det evige liv, som have bespillet den Hungriige, klæde den Nogte, trostet den Syge; og i det Hele øvet Kærlighed, og kun henvisse dem til den evige Jld, som ei have gjort Barnhertighed, saa her er set ikke Tale om Troen?

go Dette er sørbaaligt Slutningen, hvormed Herrrens Kiender triumpherede vil gjøre hans klare Verden om Troen til Logn; men hvor langt det er fra at lykkes, indseer man let, naar man blot med Uafsonhed løser den Bestryrelse af Dommen (Math. 25), hvorpaa Kienderne beraabe sig; verdens dels tildeles Jesus sig netop her som den alvidende Verdens-Dommer, der skal aabenbares i Hærlighed, fulgt af Engle-Skaren, og maa da nødvendig forudsætte, at de, han skal frilande, maa erklaende hans guddommelige Ret-deltil, dels er det jo Saærene, han vil frilande, altsaa dem, der have hørt hans Ros og fulgt ham, som den gode Hyrde, der satte Livet til for dem, (Joh. 10.) og endelig priser han dem kun salige, fordi de mattede, flædte, besøgte, trofæde ham i hans Verdre, og det er jo soteklart, at forend man kan anter nogen for Et med Jesus, maa man troe paa hans guddommelige Samfund med sine Troende, ligesom det folger of sig selv, at naar Alle paa hin Dag skal kalde ham Herre, maa de, han

